

Friluftsförbundet Friluftsmiljöprogram

Friluftsförbundet Friluftsmiljöprogram

Antaget på Riksstämman 2000

Reviderat på Riksstämman 2006

Nytryck, delvis reviderat 2009

Textbearbetning *Friluftsmiljönätverket genom Gösta Axelson, Ulf Eriksson, Johanna Fransila, Monica Johnson, Birgitta Lundh, Gunilla Moberg, Inga Ovanmo Skoog och Martha Wägéus*

Bilder *Ulf Johansson, Carl Crafoord, Kai Uwe Och, Lotta Thunved, Monica Johnson, Martin Fransson*

Layout *Ulf Johansson*

Projektledare *Carl Crafoord, Monica Johnson (2009)*

Innehåll

Inledning	3
Friluftsförbundet och friluftslivet	4
Friluftsliv som samhällsintresse	6
Friluftsförbundets syn på	
▶ utbildning och forskning	7
▶ allemansrätten	8
▶ friluftsmiljöer	10
▶ trängsel i friluftsmarken	13
▶ motordrivna fordon i naturen	14
▶ samhällsplanering	15

Tryckt av Botkyrka Offset oktober 2009

ISBN 978-91-977704-9-1

FRILUFTSMILJÖN

- en förutsättning för vår verksamhet

Insikten har ökat om friluftslivets betydelse för såväl människors hälsa och välbefinnande, som för stimulans av miljömedvetenhet. Därför måste friluftslivets intressen väga tungt i samhällets planering och verksamhet. Därför måste också våra beslutsfattare ha en genomtänkt friluftspolitik att arbeta efter. Som friluftslivets företrädare har Friluftsrådet tagit fram ett program för friluftsmiljön, som också ska kunna ligga till grund för en sådan politik.

Programmet ska tjäna som vårt verktyg för att påverka beslutsfattare på nationell, regional och lokal nivå så att friluftslivets positiva effekter kommer allt fler människor till del. Programmet ska självfallet också tjäna som rättesnöre för Friluftsrådets egen verksamhet.

Friluftsförbundet och **FRILUFTSLIVET**

Friluftsförbundet företräder friluftsmiljön och allemansrätten, sprider kunskap om friluftsliv, arrangerar och skapar förutsättningar för friluftaktiviteter, bidrar till utveckling av utrustning och verkar för livskvalitet och livsglädje.

Vår verksamhet är knuten till naturupplevelser, fysisk aktivitet, insikt om naturen som helhet och människan som en del av den. Verksamheten ger friluftstekniskt kunnande, livsglädje och gemenskap. Friluftslivets arena är naturen. En förutsättning för vår verksamhet är allemansrätten.

Tillgång till, och säkerställande av, en god friluftsmiljö är grundläggande för att alla ska kunna tillförsäkras goda möjligheter till friluftsliv.

Särskilt betydelsefulla är de friluftsmiljöer som ligger i och intill våra städer och samhällen. Här kan vardagens behov av kontakt med friluftsliv och natur tillgodoses.

Friluftsförbundet medverkar vid skapandet av friluftsområden och anläggningar för friluftsliv samt engagerar sig i samhällsplaneringen.

Friluftsförbundet är en av få organisationer i Sverige som är engagerade i arbetet med att förbättra människors friluftsmiljö och att försvara allemansrätten. Ökande hot mot allt fler människors friluftsmiljö gör att vi måste skärpa detta engagemang och formulera friluftslivets villkor. Vi kan inte räkna med att någon annan ska göra arbetet åt oss.

Vad menar vi med friluftsliv?

Friluftsliv är att vistas i naturen på ett sådant sätt att det ger naturupplevelser, rekreation och motion. Friluftsliv bedrivs i samklang med naturen och andra människor enligt allemansrättens grundprincip "Inte störa - Inte förstöra", och skapar livskvalitet för utövaren.

Friluftsförbundet erbjuder aktiviteter utan tävlingsmoment och naturen är vår viktigaste arena. Våra aktiviteter är lustfyllda och kombinerar fysisk aktivitet med naturupplevelse. Alla kan delta efter sin förmåga och färdighet. Barn får redan från tidig förskoleålder möjlighet att vistas i naturen med oss, exempelvis i vår Skogsmulleverksamhet. Friluftsförbundet kombinerar engagemang för friluftsliv med engagemang för friluftsmiljön. Friluftsförbundet är en öppen organisation vad gäller nya verksamheter, i den utsträckning de ligger i linje med vår verksamhetsidé.

Vår gemensamma plats på nätet, www.friluftsförbundet.se, gör det möjligt att få information om alla aktiviteter oavsett var i landet de bedrivs. Friluftsförbundet skapar mötesplatser för alla friluftsengerade människor, vilket ger möjlighet till stöd och utveckling av engagemanget.

Friluftsförbundet anser

- ▶ Friluftsliv hör det dagliga livet till och ska kunna utövas spontant där folk bor. Det betyder naturområden nära intill bostäder, skolor och arbetsplatser vilket berör kommunal planering av områden och kommunikationer samt skötsel.
- ▶ Allemansrätten är en förutsättning för att friluftsliv ska kunna utövas av alla i nära kontakt med naturen och i harmoni med naturen.
- ▶ Friluftsliv ska kunna tillgodose de utmaningar och äventyr som Friluftsförbundets medlemmar söker och som ger tillvaron dramatik. Det betyder fjärrströksområden av större format, men också accepterande och stöd för teknikberoende friluftsliv som klättring, mountainbike etc. Det förutsätter också att samhället inte får begränsa allemansrätten utan mycket goda skäl.

FRILUFTSLIV

som samhällsintresse

Friluftsförandet anser

- ▶ Vid planering och resursfördelning ska friluftslivets intressen vägas lika tungt som andra samhällsintressen, såsom bostadsbyggande, kommunikationer, tävlingsidrott, skogs- och jordbruk etc.
- ▶ Samhället bör prioritera förebyggande hälsovård. Det gäller allt ifrån att bevara närströvmråden till att planera för cykelbanor eller införa utepedagogik i förskola och skola och därigenom skapa förutsättningar för ett hälsobefrämjande friluftsliv.
- ▶ Samhället har en viktig uppgift att skapa och vidmakthålla förutsättningar för naturkontakt för både barn och vuxna.
- ▶ Utbildning om allemansrätt bör inriktas på dess egenskaper av sedvanerätt och dess sociala värde där kopplingen till utövarens omdöme, hänsyn och personliga ansvarstagande görs tydlig.

Flera faktorer motiverar samstämmigt att friluftsliv bör betraktas som ett viktigt samhällsintresse.

- ▶ Mot bakgrund av snabbt ökande kostnader till följd av en alltmer stillasittande livsstil hos alltfler, finns samhällsekonomiska vinster på åtskilliga miljarder varje år att hämta genom att aktivera breda grupper för friluftsliv.
- ▶ Friluftsliv har väldokumenterat stor betydelse för människors hälsa och välbefinnande. I vårt biologiska arv ligger ett grundläggande behov av både fysisk aktivitet och naturkontakt. Friluftsliv ger just denna kombination.
- ▶ Barns egna naturupplevelser är viktiga för att öka deras känsla för naturvärden och deras miljömedvetande. Barns utveckling stimuleras också mångsidigt genom Friluftsförandets vuxenledda barnverksamhet.
- ▶ Friluftsliv på allemansrättslig grund tränar människor att tillämpa och utveckla egenskaper som hänsyn, omdöme och personligt ansvarstagande. De är nödvändiga för att kunna tillämpa allemansrätten. Det är egenskaper som är värdefulla för samhället även i många andra sammanhang.
- ▶ Friluftsliv är en del av det svenska kulturarvet. Därför är friluftsliv en verksamhet av utomordentlig vikt för samhället i sin helhet.

Friluftsförbundet syn på

UTBILDNING OCH FORSKNING

I takt med att fritiden och friluftsliv blir allt viktigare för allt fler människor ökar behovet av kunskaper. Utövaren av friluftsliv behöver ha kunskaper om friluftsteknik och utrustning, allemansrätt, natur och kultur m.m. Kommunerna behöver ha kunskaper om, och förmåga till, friluftsplanning. Kommuner, regionala och statliga organ, organisationer och det privata näringslivet behöver ha kunskaper om kopplingen mellan friluftsliv, hälsa och välbefinnande. Utan dessa kunskaper kommer möjligheterna att utöva friluftsliv att krympa i takt med exploatering av mark och vatten. Möjligheterna för samhällets beslutsfattare att ta hänsyn till friluftslivets intressen minskar, samtidigt som konflikterna ökar i samband med t.ex. slitage och störning.

Friluftsförbundet anser

- ▶ Samhället bör stödja utepedagogik och miljöfostran i såväl förskola som skola. Härvid är Friluftsförbundets I Ur och Skurpedagogik en utmärkt förebild.
- ▶ Barn och ungdomar måste via förskola och skola eller den fria barnverksamheten få de kunskaper och färdigheter som de behöver för att kunna nyttiggöra sig friluftsliv som aktivitet för resten av livet.
- ▶ Lärarutbildningen för förskola och grundskola bör i högre grad inriktas på användning av utomhuspedagogik.
- ▶ Friluftslivets betydelse för rehabilitering/reakivering, exempelvis med "Fysisk Aktivitet på Recept", bör i större omfattning uppmärksammas i bl.a. läkarutbildningen.
- ▶ Forskningen kring friluftsliv bör öka i omfattning, breddas och fördjupas.

Friluftsförbundet syn på **ALLEMANSRÄTTEN**

Friluftsförbundet värnar allemansrätten för att skapa/behålla utrymme för friluftsliv. Allemansrätten är en strategiskt avgörande förutsättning för att bedriva friluftsliv i Sverige och även för Friluftsförbundets existens.

Allemansrätten är en sedvanerätt med rötter i de medeltida landskapslagarna. Från att ha varit en förutsättning för resande, har den under 1900-talet, i takt med industrisamhällets framväxt med åtskillnad av fritid och arbetstid, blivit den viktigaste förutsättningen för friluftsliv i Sverige.

Omkring 80 procent av marken i Sverige ägs av enskilda och bolag. Samtidigt representerar de enskilda markägarna knappt fem procent av befolkningen.

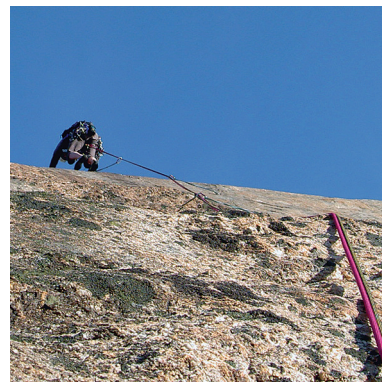
För befolkningen som helhet och utländska besökare är allemansrätten en förutsättning för att man ska kunna röra sig på annans mark. Därmed är också allemansrätten en förutsättning för att kunna bedriva friluftsliv.

Centralt är att hantera allemansrätten utifrån principen "Inte störa - Inte förstöra". Genom sin karaktär av sedvanerätt kräver allemansrätten att varje nyttjare visar hänsyn och omdöme och tar personligt ansvar för sina handlingar för att avgöra vad som är tillåtet eller otillåtet vid varje tillfälle. Därmed har allemansrätten också en social betydelse, som ytterligare förhöjer dess värde.

Den svenska allemansrätten i sin nuvarande omfattning låter sig inte enkelt fångas in i ett detaljerat regelverk. En av flera

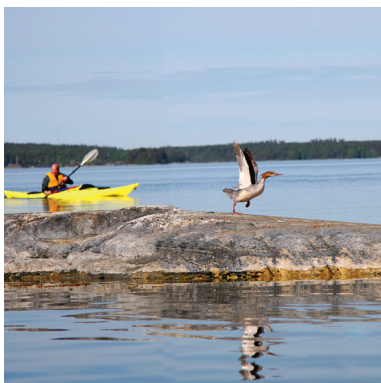
möjliga förklaringar är att landskapet i sig självt ger så skiftande förutsättningar och möjligheter för nyttjaren genom markanvändning, årstid, väder osv. Tillämpningen skiljer sig åt i olika delar av landet utifrån skilda lokala förhållanden och sedvänjor. Det finns inte två situationer som är identiska för utövaren av friluftsliv. Detta betyder att utövaren själv måste lära sig att tolka landskapet och avgöra vad som är tillåtet eller inte tillåtet. Försök att detaljreglera allemansrätten skulle därför antingen bli en alltför otymplig regelbok eller resultera i begränsningar. Dessutom förloras värdet av att den enskilde utövaren av friluftsliv måste göra egna bedömningar.

Friluftsrämjandet anser

- ▶ Allemansrätten ska bibehållas i oförändrad omfattning och hanteras utifrån principen "Inte störa – Inte förstöra".
- ▶ Allemansrättens karaktär av sedvanerätt är en unik tillgång och får inte ersättas av detaljregleringar.
- ▶ I skyddade områden har myndigheter möjlighet att såväl begränsa som utvidga allemansrätten. Den får dock inte begränsas av andra skäl, t.ex. genom en mer eller mindre uttalad försiktighetsprincip, än som krävs för att uppnå syftet med områdesskyddet.
- ▶ Arrangörer av aktiviteter i naturen ska ta ansvar för att deltagarna är väl informerade om allemansrättens karaktär och innehåll.
- ▶ Undervisning i allemansrätt bör ingå i alla lokala arbetsplaner i skolan.
- ▶ Informationen till alla innevånare, turister, utländska markägare och besökare om allemansrätten bör förbättras.

Friluftsförbundet syn på **FRILUFTSMILJÖER**

Friluftsliv förutsätter en varierad, ren och rik natur. Dessutom måste det vara tillåtet att vistas i den. Viktiga friluftskvaliteter är närhet, tillgänglighet, framkomlighet, natur med artrikedom och variation, även rent topografiskt. Vidare är rent vatten, ren luft och frihet från buller viktigt. Naturupplevelsen är inte hela, men en viktig del av, friluftsupplevelsen. Ett områdes naturvärde är därmed en viktig del av dess friluftsvärde.

Friluftsmiljöanspråk på markanvändningen ökar gradvis i förhållande till olika områdens attraktivitet och faktiska användning för friluftsliv. Ju attraktivare naturområden, desto större anspråk på hänsyn till friluftslivets intressen kan ställas.

Som regel medför friluftsliv endast obetydlig påverkan på naturen. För ett uthålligt friluftsliv är det viktigt att utövaren av friluftsliv bedriver sin verksamhet i enlighet med allemansrättens gyllene regel, utan att störa eller förstöra.

Skogen är i Sverige den till ytan mest omfattande friluftsmiljön, men andra miljöer är också väsentliga för friluftslivet. Odlingsbygden är attraktiv genom landskapets öppenhet, dess artrikedom och kulturminnen. Ur friluftslivets synvinkel är de betade ängs- och hagmarkerna de mest intressanta i odlingslandskapet, eftersom de är allemansrättsligt tillgängliga på hela sin yta året om. Friluftsförbundet stöder förslag om skyddszoner, dammar etc. för att minska läckage av näring och bekämpningsmedel till omgivande natur.

Skärgårdar, sjöar, hav och vattendrag är attraktiva friluftsmiljöer. Rent vatten är en väsentlig kvalitet för friluftslivet. Stränderna har också särskilda värden och måste vara tillgängliga. Strandskyddet är en för friluftslivet ovärderlig nationell tillgång. Fjällnaturens ekosystem är känsliga för störning och slitage, vilket kräver stor hänsyn från både näringar och friluftsliv. Fjällnaturen är en för stora delar av svenska folket fascinerande och attraktiv friluftsmiljö med sin specifika artrikedom och dess anpassningar till en karg miljö. Andra kvaliteter i fjällen är drickbart vatten, vyer, stillhet, tystnad och utmaningar. För friluftslivet är också tillgänglighet, leder och säkerhet viktiga aspekter.

Friluftsrämjandet anser

- ▶ Med närnatur menar vi naturen runt knuten, tillgänglig på gångavstånd, även för barn, från bostäder, skolor, förskolor och arbetsplatser. Här ska friluftsintrasset väga tyngst jämfört med andra anspråk på markanvändningen. Det innebär att exploatering för bebyggelse eller kommunikationer, traditionellt skogsbruk, jordbruk m.fl. typer av markanvändning i dessa områden ska vara underordnade friluftsintrasset. Detta bör få fullt genomslag i skötsel.
- ▶ I områden som är särskilt viktiga för friluftsliv bör samhället ersätta markägare vid slitage och störning eller förvärva marken.
- ▶ Skogsnäringen bör ta stor hänsyn till friluftslivets intressen på all skogsmark i linje med miljömålet i 1998 års skogspolitiska beslut. Detta mål anger att skogens natur- och kulturmiljövärden samt dess estetiska och sociala värden ska värnas. Hänsyn ska således gälla friluftslivets intressen på all skogsmark, d.v.s inte bara i vissa särskilt attraktiva områden nära tätorter. Detta betyder bl. a. att behålla framkomligheten genom att skydda eller återställa stigar samt anpassa markberedningen längs stigar och leder. Vidare måste skogsnäringen skydda naturvärdena genom att behålla gammelskog, torra träd, lågor, kantzoner m. m.

Friluftsrämjandet anser

- ▶ Strandskyddet måste bibehållas och efterlevnaden kontrolleras. Dispens från strandskyddet bör ges ytterst restriktivt. Dessutom bör så kallad spontanprivatisering förhindras. Möjligheter till naturupplevelser är viktigt liksom att det finns utrymme för iläggsplatser för kanoter, aktiviteter som bad, etc.
- ▶ Skogsbruk och jordbruk i strandnära områden och på öar bör ta särskilt stor hänsyn till friluftslivets intressen. Det handlar bland annat om att behålla artrikedom och framkomlighet, samt att undvika utsläpp av föroreningar till vatten.
- ▶ Möjligheten till tystnad är viktig såväl vid vistelse på strand som på vattnet. Nöjesäkning med vattenskoter måste därför stävjas och geografiskt starkt begränsas till redan störda vattenområden.
- ▶ Jordbruket måste ges förutsättningar att hålla djur på ett uthålligt sätt, för att behålla betesmarker, framför allt naturbetesmarker med all dess artrikedom.
- ▶ I större åkerlandskap bör framkomligheten ökas genom så kallade beträdor, allemansrättsligt tillgängliga remsor längs åkrarna. De bör kunna samordnas med odlingsfria kantzoner.
- ▶ Att skydda och utveckla fjällnaturens kvaliteter är av väsentligt värde för hela befolkningen, samtidigt som behovet av framkomlighet tillgododdes.
- ▶ Rennäringen är ett värdefullt inslag i fjällnaturen med lång historisk tradition. Den måste ges möjlighet att utvecklas på ett uthålligt sätt.
- ▶ Överbetning är ett växande problem i fjällen och ett uttryck för en icke uthållig renskötsel. Här bör staten och rennäringen tillsammans utveckla lösningar, t.ex. alternativa metoder för renskötsel.

Friluftsförbundet *syn på* **TRÄNGSEL I FRILUFTSMARKEN**

Trots att Sverige är stort och relativt glesbefolkat uppstår ibland trängsel där olika typer av friluftaktiviteter stör varandra. Det kan handla om jakt som bedrivs samtidigt med vandringar eller turism som koncentreras till vissa områden under en intensiv tidsperiod. Det kan handla om ridning eller cykling där stigar och mark trampas sönder.

Viss verksamhet förutsätter byggda anläggningar. Också Friluftsförbundet har viss anläggningsbunden verksamhet, bl.a. alpin skidåkning. Ofta betyder nya anläggningar omfattande ingrepp i naturen. Dessa måste prövas utifrån högt ställda anspråk på anpassning till natur och miljö och planeras så att konflikterna med annan befintlig verksamhet minimeras.

Den naturbaserade turismen ökar och i vissa områden har den orsakat omfattande slitage och störning. Detta har ofta tagits som intäkt för att begränsa allemansrätten i dessa områden. Som regel är dock inte problemet att för många människor vistas i naturen, utan att för många människor samlas på för liten yta. I grunden är alltså problemet brist på natur som är attraktiv för friluftsliv. Samhället bör arbeta för att öka tillgången till attraktiv natur genom aktiv friluftspanering.

Jakt kräver ömsesidig hänsyn och samarbete mellan jägare och andra friluftsutövare. Under större delen av året är det jakttid. Konflikter mellan jägare och andra friluftsutövare har hittills ändå varit av liten omfattning.

Friluftsförbundet anser

- ▶ Mer attraktiv natur, en aktiv friluftslivs- och turismplanering och "mjuk styrning" av besökare till vissa platser eller leder utan att förbjuda vistelse utanför dessa, bör kunna lösa de allra flesta problemen med slitage och störning.
- ▶ Istället för att begränsa allemansrätten bör samhället begränsa verksamheter i områden som är så känsliga att risken för skador bedöms särskilt stor eller där naturens förmåga att bära ytterligare verksamhet bedöms uttömda.
- ▶ Etablerade friluftsmarker ska bevaras och ha företräde när tätorter expanderar.
- ▶ För att förebygga konflikter i samband med jakt bör samarbete etableras mellan jägare och andra friluftslivsutövare.
- ▶ I skyddade områden bör endast turistföretag som arbetar utifrån principerna för ekoturism tillåtas.

Friluftsförbundet syn på

MOTORDRIVNA FORDON I NATUREN

Friluftsförbundet anser

- ▶ Motorfordons- och bullerfria friluftsområden ska inrättas, eller bevaras där de finns, i för friluftslivet värdefulla rekreativsområden.
- ▶ Samhället bör ställa ökade krav på miljöanpassning av snöskotrar, fyrhjulingar, motorbåtar och vattenskotrar.
- ▶ Samhället bör ställa minst samma krav på användning av fordon som på allemansrättsligt grundad färd över annans mark, d.v.s. "Inte störa - Inte förstöra", samt följa upp efterlevnaden av denna princip.
- ▶ Tystnad är en väsentlig friluftskvalitet, som i stora områden blivit en bristvara. Friluftsförbundet anser att alla ska ha möjlighet att uppleva tystnad i betydelsen frihet från buller. Det utgör ett starkt skäl att begränsa flygtrafik, trafik med terrängfordon, motorbåtar och vattenskotrar i vissa områden.

Den struktur industrisamhället har, med geografiskt åtskilda zoner för boende, arbete och fritid skapar i sig behov av transporter. Ju mer kontrast till vardagens landskap som krävs för rekreation och ju längre bort upplevelsen befinner sig, desto mer transporter krävs för visst friluftsliv. I en del regioner har vissa motordrivna fordon och fritidsbåtar i stor utsträckning blivit en förutsättning för friluftsliv, eller en viktig ingrediens. De tydligaste exemplen är snöskotrar, fyrhjulingar (för barmark), motorbåtar och vattenskotrar. Man kan inte hävda rätten att färdas med motordrivna fordon på allemansrättslig grund. Det finns ingen historisk tradition, och det finns ingen anledning att skapa en ny. Terrängkörningslagen förbjuder dessutom barmarkskörning i terräng. Skälen är framför allt deras miljöpåverkan, dvs. buller, avgaser och skador på naturen och störning av vilt. Vad gäller snöskotrar, motorcyklar och fyrhjulingar tillkommer marktryck och skador på vegetation, dräneringsförhållanden etc. som ytterligare motiverar begränsningar av tillåtna färdselområden.

Friluftsförämjandets syn på **SAMHÄLLSPLANERING**

Samhällsplanering med avseende på friluftsliv handlar i huvudsak om att behålla eller skapa förutsättningar. Aktiviteterna står enskilda eller organisationer för. Den viktigaste förutsättningen är att det finns natur tillgänglig och tillräckligt nära, men också att den har sådana kvaliteter att den är attraktiv för människor att bedriva friluftsliv i. Det ställer krav på kommunernas planering av markanvändning vad gäller naturens tillgänglighet och skötsel, samt planering för att undvika konflikter mellan olika friluftsutövare.

Dagens tätortsnära friluftsområden är i hög grad ett slumpmässigt resultat av spontan användning av dels den markreserv för exploatering som kommunerna har, dels den mark som försvaret har lämnat.

Idag är resterande grönområden ännu viktigare för friluftslivet. Det gäller nu att mer medvetet och långsiktigt uthålligt koppla ihop människors behov av friluftsliv med alla övriga behov som ska tillgodoses i den fysiska planeringen. I den avvägningen måste friluftsliv betraktas som ett lika viktigt samhällsintresse som bostadsbyggande, kommunikationer och annat. Det innebär t.ex. att ett nytt bostadsområde inte bara ska omfatta byggnader, parkeringsplatser, lekplatser och bollplan utan också ett närliggande, lätt tillgängligt strövområde för dagligt bruk. Strövområdet ska dessutom skötas så att dess attraktionsvärde för friluftsliv ökar eller åtminstone bibehålls.

Friluftsförämjandet anser

- ▶ Friluftslivets intressen ska väga lika tungt i samhällsplaneringen som andra intressen, som bostadsbyggande, kommunikationer, tävlingsidrott etc.
- ▶ Kommunerna bör aktivt skydda närströvområden och gröna stråk i sin fysiska planering.
- ▶ Kommunerna bör lägga större vikt vid aktiv friluftsplanning i tätortsnära och andra attraktiva friluftsområden.
- ▶ Kommunerna bör satsa resurser på att öka förutsättningarna för friluftsliv genom att permanenta eller öka tillgången till attraktiv natur och underlätta dess nyttjande.
- ▶ I lagstiftningen bör närmatur och närströvområden betraktas som ändlig resurs och skyddsvärd natur, även utan känsliga naturtyper eller sällsynta arter. Kommunerna skulle då få ökat tryck att undvika exploatering av sådana marker.

Friluftsförbundet stadgar

§ 1 Ändamål

Friluftsförbundet är en riksorganisation som har till ändamål att främja en aktiv fritid genom skidåkning och annat friluftsliv och därigenom verka för folkhälsa och livsglädje.

Friluftsförbundet arbetar för detta syfte genom att

1. organisera och arrangera friluftsliv för vuxna, ungdomar och barn
2. utbilda ledare och funktionärer för verksamheten
3. bedriva information och upplysningsverksamhet rörande friluftsliv
4. verka för ändamålsenlig utrustning för friluftsliv
5. värna allemansrätten
6. verka för god friluftsmiljö och biträda vid skapandet av friluftsområden och anläggningar
7. samarbeta med myndigheter och organisationer och vidta åtgärder i övrigt som kan gagna friluftslivets utveckling.